

EŞİĞİN ÖTEKİ YÜZÜ

BİROL DEMİRCAN

EŞİĞİN ÖTEKİ YÜZÜ

Yazar

BİROL DEMİRCAN

ISBN: 978-625-382-405-1

E-ISBN: 978-625-382-410-5

DOI: 10.54637/vizetek.9786253824105

Copyright © Vizetek

Bu kitabın basım, yayım ve satış hakları Vizetek Yayıncılık Sanayi ve Ticaret Limited Şirketine aittir. Vizetek Yayıncılık'ın izni alınmadan kitabın tümü ya da bölümleri, kapak tasarımı, elektronik, mekanik, fotokopi, manyetik, kayıt ya da başka yöntemlerle çoğaltılamaz, basılamaz, dağıtılamaz.

Bu kitap, basılı ve elektronik (e-kitap) formatlarında yayımlanmaktadır.

Kitap içeriğinin tüm sorumluluğu yazar(lar)ına aittir.

Yayın Tasarımcısı / Koordinatörü: Ferit RESULOĞULLARI

Kapak Tasarımı ve Mizanpaj: Ahmet TUNÇDEMİR

Baskı: Ankara | Eylül, 2026

Seyranbağları Mah. İncesu Cad. 10/2 Çankaya/ANKARA

Tel.: (0312) 482 00 11

Web: www.vizetek.com.tr

E-mail: vizeteki yayincilik@gmail.com

Yayıncı Sertifika No: 41575

Baskı: Vadi Grafik Tasarım ve Reklamcılık | 47479

Bilge Beren'e ve Mehmet Han'a...

Birol DEMİRCAN

Tokat Anadolu Öğretmen Lisesi ve Ankara Üniversitesi İletişim Fakültesinden Mezun oldu. Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde yüksek lisansını, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsünde doktorasını tamamladı. TÜBİTAK bursu ile Central Washington Üniversitesi Siyaset Bilimi Bölümünde misafir araştırmacı olarak bulundu ve post doktorasını tamamladı. İletişim çalışmaları alanında doçent ünvanını aldı. Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi İletişim Fakültesinde doçent olarak görev yapmaktadır. Siyasal iletişim alanında çalışmaları bulunmaktadır.

İçindekiler

Yanlışların Hafızası.....	1
Ardahan'da Bir Fil	11
Mazgal	24
Makamlar Cetveli	34
Keşke.....	44
Kırmızı Işıқта Kalanlar	52
PEURO	66
Ölüm Daha İyi, Mal Cândır.....	78
İyilikle Kötülük Arasında	95
Herkes Aslında Herkesti	106
Gecenin İkinci Hesabı.....	119

Yanlışların Hafızası

Bu olayın gerçekleştiği geceyi kesin olarak hatırlamıyorum. Bilgisayarın kayıtlarına göre 17 Aralık'tı; telefonun takvimi 18 Aralık'ı gösteriyordu. Her iki saatin göstergesi de 03.17'de durmuştu. Oysa duvardaki saat ilerliyor, kül tablasındaki sigara kısalıyor, bardağımdaki içki eksiliyordu. Zamanın yalnızca makineler için durduğunu düşündüm. Daha sonra, duran şeyin zaman değil, benim o geceye ilişkin tek ve değişmez bir anı edinme ihtimalim olduğunu anlayacaktım.

O sıralar yazmıyor, konuşuyordum. Bunun tembellikten doğduğunu söylemek kolaydır. Gerçek neden daha küçültücüydü: Düşüncelerimin parmaklarımdan hızlı olduğuna inanıyordum. İnsan kendisine üstünlükler uydurmakta cömerttir. Telefonun dikte özelliğini açıyor, sözcüklerin ağzımdan ekrana geçişini seyrediyordum. Bu geçişte bazıları biçim değiştirir, bazıları kaybolur, bazen de söylemediğim bir kelime belirirdi. Önceleri bunlara makinenin yanlışları dedim. Şimdi o adlandırmadan emin değilim.

Dosyanın adı "Aklıma Gelenler"di. Bu adı ben vermiş olabilirim; daha önce açılmış bütün geçici dosyaların böyle kaçamak adları vardır. Belge boş görünüyordu. İmleç, beyaz sayfanın sol üstünde düzenli aralıklarla yanıp sönüyor, benden bir cümle değil de varlığıma ilişkin bir kanıt bekliyordu.

"Çoktan unuttun beni," dedim.

Ekranda şu cümle belirdi: